

«Ανθρωπιστικό μας καθήκον η υποδοχή όσων το έχουν ανάγκη»

Τις τελευταίες ημέρες στην περιοχή μας καταφτάνουν άνθρωποι ξεριζωμένοι, οικογένειες που τα έχουν χάσει όλα, μωρά παιδιά που κρυσά νουν....

Οι άνθρωποι αυτοί έχουν δει τα σπίτια τους να γίνονται σωροί από ερείπια και τις περιουσίες τους να εξαεμίζονται. Εκτός από τα τραύματα της καταστροφής και του ξεριζωμού έχουν να αντιμετωπίσουν τις απώ λειες του πολέμου, αλλά και του επικίνδυνου ταξιδιού τους μέχρι την χώ ρα μας.

Κάποιοι από αυτούς τους ανθρώ πους, μετά την απαράδεκτη απόφαση άλλων χωρώ ν της Ευρώ πης να κλείσουν τα σύνορά τους, παραμένουν αναγκαστικά για λίγο διάστημα και στην περιοχή μας. Ανθρωπιστικό μας καθήκον είναι η υποδοχή και η φιλοξενία τους. Πρόκειται για ανθρώ πους, οι οποίοι πριν από τον πόλεμο ζούσαν σε μία ανεπτυγμένη χώ ρα, είναι άνθρωποι με μόρφωση, με καλλιέργεια και περηφάνια.

Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορούμε παρά να εξάρουμε την άμεση και θετική ανταπόκριση των τρικαλινώ ν συμπολιτώ ν μας, των συλλογικοτήτων αλλά και των

φορέων που άμεσα και έμπρακτα έσπευσαν να βοηθήσουν τους πρόσφυγες που κατέφθασαν στην περιοχή μας. Με την αλληλεγγύη και την συλλογική της προσπάθεια, η κοινωνία μας απομόνωσε εκείνους, τους λίγους, που προσπαθούν να ενεργοποιήσουν αντανakλαστικά ξενοφοβίας και ρατσισμού, στέλνοντας ξεκάθαρο μήνυμα ότι, η θεσσαλική γη πάντοτε ήταν και πάντα θα είναι καταφύγιο για τους κατατρεγμένους. Η φιλοξενία είναι ένα από τα ιδιαίτερα στοιχεία της ταυτότητάς μας, πολλά από τα χωριά μας δημιουργήθηκαν από πρόσφυγες και πάντα θα ανοίγουμε την αγκαλιά μας σε όσους μας χρειάζονται.